

Komentár evanjelia na piatok 33. týždňa v Cezročnom období: chrámy Ducha Svätého

Komentár na piatok 33. týždňa v Cezročnom období. „Ježiš vošiel do chrámu, začal vyháňať predavačov.“ Ježiš chce vstúpiť do chrámu nášho srdca, našej duše, nášho života. Prichádza s rovnakou túžbou, s rovnakým pocitom, s rovnakým záväzkom: urobiť z nášho života dom modlitby, miesto, kde žije v intimite s nami.

Evanjelium (Lk 19, 45-48)

Keď Ježiš vošiel do chrámu, začal vyháňať predavačov a povedal im:

„Napísané je: ‚Môj dom bude domom modlitby.‘ A vy ste z neho urobili lotrovský pelech.“

A denne učil v chráme. Ale veľkňazi, zákonníci a vodcovia ľudu sa usilovali zabiť ho. Ibaže nevedeli, čo robiť, lebo všetok ľud na ňom visel a počúval ho.

.....

Komentár

Vo včerajšom evanjeliu sme videli, ako bol Pán pohnutý pohľadom na mesto Jeruzalem, a to až do takej miery, že nad ním plakal. Lukáš nám hovorí, ako po vstupe do mesta išiel do chrámu, vošiel dnu a začal vyháňať kupcov a peňazomencov.

To, čo robili obchodníci a peňazomenci, nebolo samo osebe zlé. Do Jeruzalema prichádzali pútnici z celého sveta a potrebovali kúpiť baránky, páry hrdličiek alebo holubov potrebných na obeť.

Okrem toho mince na príspevok do chrámu alebo na zaplatenie výkupného za prvorodených synov museli byť v židovskej mene. Preto bolo potrebné, aby niekde boli predajcovia zvierat a peňazomenci, ale najlepšie miesto na to nebolo vo vnútri Chrámu.

Obchodníci, ktorí si chceli zriadiť svoj stánok na lepšom mieste alebo rozšíriť svoje podnikanie, obsadzovali iné miesta, a to až do takej miery, že sa dostali za brány Chrámu.

Oni, ktorí mali slúžiť chvále a vďakyvzdávaniu izraelského ľudu, využívali Chrám na vlastný zisk a

chválu a vďakyvzdávanie nechávali v pozadí.

V tejto scéne sa môžeme všetci vidieť. Ježiš chce vstúpiť do chrámu nášho srdca, našej duše, nášho života – sme Božie deti, chrámy Ducha Svätého – tak ako On vstúpil do Jeruzalemského chrámu. Prichádza s rovnakou túžbou, s rovnakým pocitom, s rovnakým záväzkom: urobiť z nášho života dom modlitby, miesto, kde žije v intimite s nami.

Problém je v tom, že niekedy si napriek tolkej milosti zvykneme, stratíme schopnosť žasnúť. Môžeme stratiť zmysel svojho života a Boha nechávame v kúte.

Nakoniec prikladáme väčšiu dôležitosť našej práci, nášmu odpočinku, našej zábave než Bohu. To všetko sú samé osebe dobré veci, ale ak ich zanedbávame, ak si z duše neurobíme dom modlitby, Boh skončí v pozadí.

Luis Cruz // Robert Bye -
Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/viernes-to-33/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/viernes-to-33/) (04.04.2025)